

[Hans Nielsen.]

er blevet i høj Grad forbedret i det første Aar, den højtærede Finansminister har haft dem i sin Varetagt.

Og saa kommer vi til indeværende Aar. Der møder Finansministeren med en Finanslov, hvorpaa der er et Overskud af 24 Mill. Kr. Han har senere under Behandlingen af Forslaget nedsat adskillige Indtægter, saaledes at Overskuddet kommer ned i Nærheden af de 20 Mill. Kr. Men det er jo ogsaa et meget betydeligt Overskud, og som Følge deraf har Finansministeren været i Stand til at møde med Forslag, som jeg for min Part tror Befolkningen vil hilse med den største Tilfredshed.

Den højtærede Finansminister mødte saaledes med et Forslag om en Skattenedsættelse paa 10 Mill. Kr., thi de 10 Mill. Kr., som den højtærede Finansminister foreslog overført til Kommunerne, betyder jo i Virkeligheden en Nedsættelse af de kommunale Skatter. Det var efter min Mening en Retfærdighedshandling overfor Kommunerne, som Finansministeren derved foretog; thi hvis nogen er ramt af den foregaaende Regerings Synder, er det Kommunerne, idet alle de Nedskæringer, der er foretaget i de sociale Udgifter, har ført til en betydelig Forøgelse af de kommunale Skatter. Jeg vil mene, at mange Købstæder har i Virkeligheden en Skatteprocent, hvoraf de 2 pCt. er en Følge af de Nedskæringer, der fandt Sted, ikke alene i Kraft af, at Udgifterne til Hjælpkasserne er steget betydeligt, men ogsaa fordi Fattigudgifterne er steget betydeligt.

Det viser sig i det hele taget mere og mere, at det var skæbnesvangre Nedskæringer, der fandt Sted overfor de sociale Udgifter. I sidste Nummer af „Statistiske Efterretninger“ ser man, at Antallet af fattigunderstøttede Personer er vokset fra 90 000 i 1926 til 113 000 i 1929—30, altsaa med 23 000 eller godt 25 pCt., som her er gledet ind under Fattigforsørgelsen. Og naar man ser paa Aarsagerne til, at de er kommet ind under Fattigforsørgelse, er Grunden først og fremmest Loven om Bortfald af den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse, den Lov, som gennemførtes af det ærede Medlem Hr. Krag; men det skyldes ogsaa Nedskæringslovene i det hele.

Denne Beretning fra Statistisk Departement indeholder for øvrigt mange interessante Ting, som der ved anden Lejlighed var Grund til at komme ind paa. Jeg vil her blot nævne et Par Ting. Det bliver saa ofte fremstillet saaledes, som om

København var en særlig Syndens By, hvor Menneskene er meget værre, end de er andre Steder. Men det viser sig, at af Hovedpersoner, der faar Fattigunderstøttelse, er der i København kun 532, der faar det som Følge af Drikkældighed, medens der i Provinsbyerne er 803 og paa Landet 625. Det vil altsaa ses, at procentvis er Drikkældigheden mindre i København end udenfor København. Her kommer man altsaa vist til at ændre sine Begreber med Hensyn til det Syndens København, som særlig det ærede Medlem Hr. Pinstrup saa ofte har talt om.

Der er imidlertid en anden Aarsag til Fattigunderstøttelse, som hedder „mangelende Arbejdsvillighed“, og af Hovedpersoner, der fik Fattighjælp som Følge af manglende Arbejdsvillighed, var der i København 139, i Provinsen 1 047, men paa Landet 2 405. Det er Tal, som jeg vil bede ærede Medlemmer lægge Mærke til og sammenligne med den Tale, det ærede Medlem Hr. Krag holdt for nogle Dage siden her, da han talte om, at man skulde tage sig i Agt for at give Understøttelser, som kunde bevirke, at Dovenskabens bredte sig i Befolkningen. Nu viser det sig, at her i København er der næsten ingen, som faar Fattighjælp, fordi de ikke vil bestille noget, hvorimod der er en forbausende Masse saadanne ude paa Landet. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa hele dette Spørgsmaal; men det er meget interessant og egner sig vel til folkelige Møder, naar vi kommer ud paa Landet. Jeg kunde nok have Lyst til at tale med de Sogneraad, som indsender Beretninger til Statistisk Departement, og som faar en saa kolossal Masse Dovenskab kaldt frem ude i Landdistrikterne. Det kan blive meget interessant at drøfte det Tema ved Folkemøder.

Jeg maa endvidere et Øjeblik dvæle ved nogle andre Bevillinger paa Finansloven, som efter min Formening er af særlig stor Interesse. Jeg tænker her paa alle de Bevillinger, som vedrører Erhvervslivet. Herom har den højtærede Finansminister tidligere tilstillet Finansudvalget en Række Oplysninger, hvoraf det fremgaar, at der til Fremme af Erhvervslivet, Igangsættelse af offentlige Arbejder o. s. v. findes Bevillinger paa næsten 53 Mill. Kr. paa Finansloven. Selv om en Del af disse er Bevillinger, som flyder af bestaaende Love, findes der iblandt dem ogsaa en stor Del Nybevillinger. Men dertil kommer, at en Finansminister i meget høj Grad er i Stand til at faa disse Bevillinger til at vokse eller til at blive mindre, alt